20 Gospod se prikaže učencem

Prva nedelja po Veliki noči

Janez, 20,19-31

Pod noč tistega dne, prvega v tednu, ko so bila tam, kjer so se učenci zadrževali, vrata iz strahu pred Judi zaklenjena, je prišel Jezus, stopil mednje in jim rekel: »Mir vam bodi!« In ko je to rekel, jim je pokazal roke in stran. Učenci so se razveselili, ko so videli Gospoda. Tedaj jim je Jezus spet rekel: »Mir vam bodi! Kakor je Oče mene poslal, tudi jaz vas pošiljam.« In ko je to izrekel, je dihnil vanje in jim dejal: »Prejmite Svetega Duha! Katerim grehe odpustite, so jim odpuščeni; katerim jih zadržite, so jim zadržani.« Tomaža, enega izmed dvanajsterih, ki se je imenoval Dvojček, pa ni bilo med njimi, ko je prišel Jezus. Drugi učenci so mu torej pripovedovali: »Gospoda smo videli.« On pa jim je rekel: »Če ne vidim na njegovih rokah rane od žebljev in ne vtaknem prsta v rane od žebljev in ne položim roke v njegovo stran, nikakor ne bom veroval.« Čez osem dni so bili njegovi učenci spet notri in Tomaž z njimi. Jezus je prišel pri zaprtih vratih, stopil mednje in jim rekel: »Mir z vami!« Potem je rekel Tomažu: »Položi svoj prst sem in poglej moje roke! Daj svojo roko in jo položi v mojo stran in ne bodi neveren, ampak veren.« Tomaž mu je odgovoril in rekel: »Moj Gospod in moj Bog!« Jezus mu je rekel: »Ker si me videl, veruješ? Blagor tistim, ki niso videli, pa so začeli verovati!« Jezus je vpričo svojih učencev storil še veliko drugih znamenj, ki niso zapisana v tej knjigi; ta pa so zapisana, da bi vi verovali, da je Jezus Mesija, Božji Sin, in da bi s tem, da verujete, imeli življenje v njegovem imenu.

5. marca 1872

To poglavje potrjuje Moje vstajenje in vam prikazuje njegovo pomembnost in nujnost, če hoče imeti Moj, s tako velikimi žrtvami odkupljeni nauk, trajen uspeh; kajti vidite, da so se Moji učenci prestrašeni, brez poguma in vere, zaprli v svoje hiše.

In vendar je bil eden izmed Mojih učencev, ko Sem se prikazal - kot Magdaleni ob grobu - tako neveren, da se je hotel prepričati v Moje vstajenje samo z neposrednim dotikom Mojih ran.

Vse to, kar se je zgodilo v tistem času poleg drugih znamenj, ki Sem jih izvedel pred Mojimi učenci pri zaklenjenih vratih - znamenja, o katerih boste kasneje izvedeli - vse to se bo tudi pri Mojem Naslednjem Prihodu postopoma dogajalo pred očmi ljudi.

Bolj, ko se bo število vernikov Mojega čistega nauka, kakršnega vam sedaj dajem, večalo, bolj bodo morali doživeti vse stopnje navdušenja, dvomov, nevere, in vse pretrese duhovnega življenja; kajti okoliščine bodo pogosto pričale proti Meni. Ljudje bodo Moje privržence vodili v njihovi veri v zmote, jih preganjali, sovražili in kjer bo to mogoče, se nad njimi maščevali.

Obstajali pa bodo v tem času tudi takšni neverneži, kot je bil Tomaž, ki so zapeljani v zmote izgubili pogum, in so ves prejšnji duševni mir in vero vrgli čez krov, in se bodo lahko pozdravili šele z Mojim osebnim prikazom.

Kar so bile v času Moje zemeljske poti hiše z zaklenjenimi vrati, to bodo v bodoče srca ljudi, ki ne bodo dovolili vstopiti niti posvetnosti niti duhovnosti. Tam Bom tudi prisiljen z nežno govorico zaklicati v srca Mojih privržencev: "Ne bojte se!" in "Mir z

vami!", ker tudi stojijo na tisti točki brez opore in zaslombe, kjer lahko vse izgubijo in v večnih dvornih ginejo.

Povsem nevernih, kot je bil Tomaž, bo potem veliko. Ti celo Mojega glasu ne bodo hoteli slišati - samo z resničnimi dokazi bodo lahko vodeni nazaj na prejšnjo uhojeno pot.

Tako morajo tudi Moji verniki in bodoči otroci prestati zadnjo ognjeno preizkušnjo resničnega zaupanja; kajti če bodo - kakor nekoč Moji učenci - poslani, da bi drugim navdihnili zaupanje in vero, morajo to v najvišji meri sami posedovati. Nekoč Sem rekel: "Po Mojih besedah in dejanjih Me morate spoznati!" Prav tako se morajo tudi Moji otroci in bodoči učitelji spoznati po njihovih dejanjih in besedah, in z njimi drugim pošiljati resnični dokaz, da sta zaupanje in trdna vera prva pogoja, da Me postanete vredni.

V tistem času Sem rekel Tomažu, ko je položil svoje prste v Moje rane: "Ker si videl, sedaj veruješ; toda blagor tistim, ki ne vidijo, pa vendar verujejo!"

Tudi vi, Moji otroci, ki Sem dal že veliko duhovnega kruha, niste niti za las boljši, kakor so bili nekoč Moji učenci. Tudi vi ste obupani, malodušni, pričenjate dvomiti, tuhtate o Mojih besedah in se obrnete v svet k njegovim zapeljivim mikom, če ne gre vse tako, kot si želite. Tudi vi se zapirate, kot polži v svoje hiše, in nočete nič vedeti o notranjem in zunanjem svetu, ko se na videz pojavijo protislovja, kjer določena dejanja in dogodke ne morete združiti z Mojo vseobsegajočo ljubeznijo. Potem vam moram zaklicati: "Kaj jočete? Prihranite vaše solze za drugo priložnost! Tisti, za katerega mislite, da je ločen in daleč od vas, vam je blizu, ampak ne telesno, temveč samo duhovno!" Tudi Mariji Magdaleni sem moral zaklicati: "Žena, ne dotikaj se Me!" kajti videla je Moje poduhovljeno telo, ki za človeško-telesni dotik ni bilo ustrezno. Ko pa Sem prišel k Mojim učencem v njihovo zaklenjeno hišo, Sem dopustil, da so Me občutili telesno; toda v pravem pomenu to nisem bil več Jaz. Kajti, ko je bilo Moje poslanstvo zaključeno na križu, nisem več imel fizičnega telesa. Bilo je že poduhovljeno, da bi se po nekaj dnevih povezalo z izvirom svojega Božanskega bitja.

Mojim učencem pa Sem, kakor priča ta Evangelij, izvedel še druga znamenja, to je, odprl Sem jim duhovno oko in uho, da bi, še bolj prepričani o Mojem Božanstvu, dosegli pogum za kljubovanje vsem bodočim nevarnostim, ki bi jih prinesle s seboj okoliščine in njihovo učiteljsko poslanstvo.

Dokler Sem telesno hodil med njimi, še niso imeli nobenega trdnega prepričanja, da bi bil Jaz Bogu podobno bitje in da bi imel moči in lastnosti, ki navadnemu človeku niso lastne. Res so videli Moje čudeže, živeli in verovali pa so tudi samo pod njihovim vplivom. Komaj pa Sem bil od njih odvzet in je ta neposreden vpliv popustil, ali celo

čisto prenehal, je tudi že prenehala trdna vera, gotovost in zaupanje! Če ne bi vstal od mrtvih, in če ne bi vse Moje prejšnje obljube izpolnil, ne bi minil niti mesec in Moji učenci bi se vrnili nazaj k svojim starim opravilom, kar so doživeli z Menoj pa bi gledali kot sanje, od katerih bi jim ostalo samo nekaj spominov, o resničnosti teh pa ne bi mogli nikogar prepričati.

In kakor Sem takrat Moje delo zapečatil z Mojim vstajenjem, z Mojim ponavljajočim se štiridesetdnevnim prikazovanjem Mojim učencem in z Mojim vnebohodom, prav tako moram tudi sedaj vas, Moji otroci, voditi, krepiti in utrditi v veri in zaupanju.

Ko Sem v tistem času Mojim učencem vdihnil Svetega Duha, ko Sem jim dal moč grehe odpustiti ali jih zvezati - oblast, katero je poznejše duhovništvo tako zmotno razumelo in zlorabilo - se je to zgodilo zaradi tega, ker so prišli do trdnega prepričanja, da obstaja samo eden Bog, ki je vzvišen nad vso materialnostjo, samo eden Duh in se ga lahko samo kot takšnega dojame, in da je bil prav ta Bog, Jezus, njihov voditelj. S tem Sem lahko tudi Mojo moč prenesel na njih, in je morala tako delovati, ker so jo Moji učenci uporabljali za plemenite namene in samo za Moj duhovni cilj, da naredim ljudi za Moje otroke.

Kakor so lahko Moji učenci izvajali čudeže in zdravili bolne, le z močjo besede, prav tako lahko tudi vi in vsi Moji bodoči privrženci, če imate vero in trdno zaupanje v Mojo moč in sodelovanje, prejmete moč za izvrševanje takšnih dejanj, **ki bodo navadnemu človeku nemogoča, duhovno prerojenemu pa lahka.** Čas in okoliščine vas bosta vzgajala k temu. Mnoge Sem k temu poklical, **toda ali spadate k izbranim, je odvisno od vas samih.**

Ne zaklepajte vaših src pred Mojim Očetovskim glasom! **Ne obupajte, četudi izginejo zadnji žarki upanja! Jaz Sem in ostajam zmeraj pri tistih, ki hočejo za vsako ceno ostati pri Meni**. Ne čakajte na Moje osebno pojavljanje, kakor Tomaž, temveč se pripravite k trdni veri in zaupanju, da bo Moj prikaz edino potrdilo in okrepitev tistega, v kar ste že prej verovali in upali! **Potem boste postali čvrsti,** in Meni, vam samim in vašim bližnjim, pomagali v tem smislu, kakor Sem nekoč pomagal Mojim učencem med Mojim bivanjem med njimi.

Ne pustite, da vaše srce napadajo dvomi, ne slabite vaše zaupanje z razglabljanjem! Moji otroci naj svoje srce ne držijo zaklenjeno. Vzvišeni nad vso posvetnostjo naj pogled usmerijo navzgor, da bodo zmeraj mislili na Mojo žrtev, Mojo ljubezen in Mojo očetovsko skrb za njih in vse živeče stvaritve, da jim bo njihovo srce, kakor stanovitni tempelj Moje ljubezni in neomajne vere v Mojo nezmotljivost, prava opora v vseh nesporazumih življenja in trdno zavetje pred vsemi skušnjavami, kot so dvomi in nevera. Potem boste vedno v vas zaslišali zazveneti glas: "Mir z vami!" Kajti kjer z

vero v Mene in Mojo ljubezen v srcu že vlada mir, ni potrebno, da ga šele prinesem, temveč ga lahko samo potrdim!
Zatorej vam zdaj kličem: Mir naj bo z varni in naj nikoli ne izgine iz vaših src, da Bom tam zmeraj našel prost vhod in Mi ne bo potrebno pri zaklenjenih vratih vdreti s silo Moje volje, temveč da Bom neovirano našel pripravljeno vaše srce, da Me bo spoznalo kot Tistega, ki tudi Svojim učencem v tistih časih ni bil nič drugega kot vodnik, vodja in Oče! Amen.

Gottfried Mayerhoffer
Gospodove pridige